

Recensie: Kingsman The Golden Circle*1/2

Kinepolis Antwerpen
donderdag 28 september 2017

foto © 20th Century Fox

Recensie:

Een compleet van de pot gerukte film, dat is 'Kingsman The Golden Circle' die ook nog eens exuberant lang (twee uur en twintig minuten!) duurt ook. Een actiefilm en komedie tegelijkertijd is het, met over the top achtervolgingscènes waarbij niet zelden de draak met het genre gestoken wordt, naar actiehelden ook, en de camp regeert met onder andere Elton John die zich opnieuw hijst in zijn pakjes uit de jaren '70 inclusief plateauschoenen, excentrieke iconische rode bril om nog maar te zwijgen over het veelkleurige pak waarbij hij eruitziet als een veekleurige Pino uit Sesamstraat. Om kort te gaan: Kingsman solliciteert ondanks zijn indrukwekkende cast om meerdere Golden Raspberries (die het slechtste van het filmseizoen eert) in de wacht te slepen. Wat een bagger!

Het privé undercoveragentschap Kingsman wordt op een dag helemaal vernietigd. Behalve Eggsy (Taron Egerton) en Merlijn (Mark Strong) overleeft niemand het. Beide heren vinden in een kluis whiskey en denken dat ze het glas moeten heffen op elke omgekomen collega. Tot ze ontdekken dat ze wellicht bij de whiskey distilleerderij in Kentucky zelf moeten zijn, Statesman, om verdere instructies te krijgen. Uiteindelijk ontdekken ze dat er in die brouwerij ook een privé undercoverdienst zich schuilhoudt. Kingsman (kledingmakers op maat) en Statesman bleken in het verleden elkaar gekend te hebben. Eggsy, Merlijn en de leden van Statesman gaan dan ook op zoek naar de dader van de aanslag op Kingsman. Wat blijkt? Een mechanische arm "ARM-ageddon" (heeft u hem?) - heeft alle data van Kingsman kunnen hacken en heeft zo gerichte bombardementen kunnen uitvoeren "ook al kon Eggsy de eenarmige Charlie Hesketh, een ex-stagiair van Kingsman van zich afschudden in de openingsscène in Hyde Park. Het adres van Merlijn zat niet in de systemen en Eggsy was niet op kantoor op het moment van de aanval, hij was in Zweden een kruisverhoor door zijn schoonvader in spe aan het doorstaan (met dank aan Lancelot, gespeeld door Sophie Cookson). Dat én een virus waarmee druggebruikers besmet geraken waardoor ze blauwe uitslag krijgen rond hun aderen, vervolgens een maniefase kennen (aan het dansen slaan), waarna verlamming ontstaat en vervolgens de dood, is de rode draad van de film.

Achter het snode plan zit Poppy (Julianne Moore) die in Cambodja een drugsimperium leidt dat volledig de '60s en '70s uitademt met onder andere een restaurant, bowlingzaal, concertzaal, en een make over-winkel. In de concertzaal laat ze Elton John die vermist is, elke dag opdraven. 'Ondanks uw repertoire zou ik graag een nummer horen van Gershwin.' klinkt het fijntjes waarna de Brit zich achter de rode piano zet. Hilarisch is de baseline van haar filmpje dat ze richt naar de Amerikaanse president. Hij heeft de keuze: ofwel zaken met haar doen, zodat ze tijdig het tegengif via drones kan leveren en miljoenen mensenlevens gespaard worden, ofwel bij zijn standpunt blijven en miljoen doden op zijn geweten hebben. Het filmpje eindigt met 'Save lives. Legalize.' 'Ze heeft alle goede kenmerken van een CEO of een psychopaat' klinkt de analyse droogjes achteraf. Ook dat is gewoon heerlijk.

Wanneer ook prinses Tilde (Hanna Alström) en tevens het lief van Eggsy besmet geraakt is met het virus, dringt de tijd voor hem om uit de impasse te geraken. Maar is iedereen wel betrouwbaar bij Statesman? En wat met Harry Hart (Colin Firth) die hem alles van het vak leerde maar aan geheugenverlies leidt nadat ie een kogel door

zijn oog kreeg? Is ie helemaal de oude of ziet ie ze vliegen?

Maar hoe geniaal sommige vondsten ook zijn (de killer robotohonden van Poppy heten 'Bennie' en 'Jet', een verwijzing naar de song 'Bennie and the Jets' van Elton John), zijn sommige zaken gewoon ranzig. Zo zien we mensen door een vleesmolen gedraaid worden, en past Elton John de tekst van 'Saturday's alright for fighting' aan in 'Wednesday's alright for fighting' wanneer het woensdag blijkt. Andere bedenkelijke zinnen zijn 'Het is de eerste keer in drie weken dat ik goed gescheten heb' wanneer een afgeknapte skigondel met Whiskey en Eggsy in, in een rotvaart op een rusthuis afstevenen waarbij alle bejaarden op een terras zitten. In de eindscène mag Elton John overigens ook 'Darling, if you save the world. You can have a backstage pass.' zeggen...

De film heeft 104 miljoen dollar gekost. Dat er niet op een dollar meer of minder werd gekeken, is onder andere te zien in de cast (met Halle Berry in een bijrol bijvoorbeeld), kledij en decors. Zelfs Glastonbury Festival werd nagebootst met dat verschil dat het eindresultaat eerder aanvoelt als een Coachella maar dan met een Pyramid Stage (waarbij Keane als headliner gesuggereerd wordt). Daar brengt Eggsy met de vinger een tracker in de vagina in van Clara, de ex van Charlie Hesketh om zo het drugsnetwerk te kunnen ontrafelen. Ook Clara (Poppy Delevingne) zal immers besmet geraken door het virus die in drugs zit. Andere songs die op de afspraak zijn in deze film, zijn 'Let's go crazy' van Prince & The New Power Generation in de openingsscène, 'Take me home, country roads' van John Denver in Kentucky en 'Don't leave me this way' van Harold Melvin and The Blue Notes.

Dé quote in Kingsman The Golden Circle komt wellicht van Mark Strong: 'There is no time for emotion in this scenario.' Het vat de prent nog het best van al samen. Hij liet ons op een paar zeldzame momenten na redelijk koud.

< Bert Hertogs >